

РЕШЕНИЕ

№ 4374

гр. София, 28.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **3691** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение №859 от 10.03.2022 г., постановено по н.а.х. дело № 20211110217186/2021 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 95-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №Р-10-475/11.06.2021 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 221, ал. 1, т. 3 ЗППЦК, в сила към 02.07.2020г., на Л. Т. Ч. е наложена глоба в размер на 3 000 /три хиляди/ лева, за нарушение на разпоредбата на чл. 116б, ал. 3, т. 2 вр. чл. 114, ал. 2 ЗППЦК.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено касационна жалба от санкционираното лице, с искане да бъде отменено заедно с НП.

Наведените касационни основания са по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр. чл. 63в от ЗАНН. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че АУАН е съставен след изтичане на срока по чл.34 ЗАНН, тъй като още на 04.01.2021 г. административнонаказващия орган /АНО/ е разполагал с информацията за проверяваните факти и лица. На следващо място се твърди нарушение на чл.52 ЗАНН, тъй като АНО се произнесъл след повече от месец по

преписката. Неправилно съдът приел процедурата по връчване на АУАН за редовна. По съществото на спора излага, че не е налице хипотезата на чл. 116б, ал. 3, т.2 от ЗППЦК, вр. чл. 114, ал. 2 от ЗППЦК, тъй като идентифицираното в НП като заинтересовано лице [фирма], не е взело участие в сделката за сключването на банков кредит като страна или като трето лице, поемащо задължения по договора, или по друг начин чрез свое действие. Под „участие в сделката“ следвало да се разбира такова действие или волеизявление на заинтересованото лице, което е от значение за фактическия състав на сделката. Оспореното решение било неправилно и по отношение на изводите на решаващия състав, че нарушението не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът, чрез процесуалния си представител адв. В., поддържа жалбата.

Ответникът, чрез процесуалния си представител-юрисконсулт Г. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. Подробни аргументи излага в представените по делото писмени бележки.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установеният за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата на е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че [фирма] притежава статут на публично дружество, вписано в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл.30, ал.1, т.3 от ЗКФН, чиито акции са допуснати до търговия на регулиран пазар и като такова е адресат на разпоредбите на ЗППЦК. Едно от задълженията по този закон е регламентирано в чл.116б, ал.3, т.2 – съгласно него членовете на управителния орган на публичното дружество в срок от 4 работни дни от заседанието на управителния съвет на публичното дружество следва да представят протокола от него, обективиращ властителните решения по чл.114, ал.2 и ал.3 ЗППЦК в КФН.

Чрез единната електронна система за предоставяне на информация на КФН по електронен път - е-Р., вх. № 10-05-5880/30.10.2020г., [фирма] представило в КФН индивидуален междинен финансов отчет за дейността си за трето тримесечие на 2020 г. Констатирано е, че в раздел „Текущи пасиви“, група „Търговски и други задължения“, статия „Текущи задължения“ от счетоводния баланс на дружеството към 30.09.2019 г. дружеството отчита задължения към свързани предприятия в размер на 22 963 лева, докато към 30.06.2020г. същите са в размер на 21 459 лева, съгласно шестмесечен финансов отчет за 2020г., представен в КФН чрез е-Р., вх. № 10-05-5060/30.09.2020г.

Във връзка с така разкритата в отчета информация е инициирана проверка по

документи относно спазване на изискванията на ЗППЦК и подзаконовите нормативни актове по прилагането му и по-конкретно на чл.114 и сл. от закона. В хода на тази проверка от [фирма] са изискани допълнителна информация и документи с писмо изх. № РГ-05-1091-5/22.12.2020 г., които са представени с писмо вх. № РГ-05-1091-5/04.01.2021 г. От тях е установено, че на 23.07.2020г. публичното дружество [фирма] е сключило договор за банков кредит с променлив лихвен процент, реф. № 05000КР-АА-1702 от 23.07.2020 г. с [фирма] в размер на 1 650 000 лева за допълване на оборотния капитал на публичното дружество. В точка 3.1. от договора за банков кредит било посочено, че кредитът се усвоява при свободен погасителен план, в срок до 2 месеца от подписване на договора за кредит, като видно от представеното състояние по аналитична сметка 1513 „Получени краткосрочни заеми в лева свързани лица“ е установено, че кредитът е усвоен на 24.07.2020 г. - 705 000 лева и остатъкът в размер на 945 000 лева на 23.09.2020г.

От представения протокол от заседание на УС на [фирма], проведено на 25.06.2020 г. е установено, че на заседанието са присъствали всички членове на УС и единодушно е прието решение дружеството да кандидатства пред [фирма] за предоставяне на банков кредит - оборотен в размер на 1 650 000 лв. и са упълномощени изпълнителните директори да договорят с [фирма] и останалите условия по договора за банков кредит.

За доизясняване на случая и в отговор на представените документи, с писмо изх. № РГ-05-1091-5/27.01.2021 г. от дружеството е изискана повторно декларация от представляващите [фирма] относно наличието на заинтересовани лица по смисъла на чл.114, ал.7 ЗППЦК в сделката по сключването на договора за банков кредит с променлив лихвен процент между [фирма] и [фирма]. С писмо вх. № РГ-05-1091-5/03.02.2021 г. е представена декларация от представляващите дружеството, в която се посочват управителните и контролните органи на [фирма] и [фирма] и свързаността между дружествата, като не се декларира изрично дали сделката е извършена с участието на заинтересовани лица. Във връзка с това, с писмо изх. № 09-6- 32/08.03.2021 г. са изискани акционерните книги на [фирма], на [фирма] и [фирма] към 23.07.2020 г. В отговора от [фирма], получен с писмо от 10.03.2021 г., е установено, че към 23.07.2020 г. [фирма] притежава 13,84 % от капитала на [фирма] и 63,65 % от капитала на [фирма], което дружество от своя страна притежава 51,22 % от гласовете в ОСА на [фирма], поради което [фирма] притежава пряко и непряко (чрез [фирма]) 65,06 % от гласовете в ОСА на [фирма]. От друга страна, [фирма] притежава 8,24% от капитала на [фирма]. След извършена справка по партидата на [фирма] в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е установено, че [фирма] притежава 100% от капитала на [фирма]. [фирма] притежава 61,05 % от капитала на [фирма]. Следователно [фирма] притежава пряко и непряко общо 69,29 % от гласовете в ОСА на [фирма].

От своя страна, съгласно чл.114, ал.7, предл. пето и шесто, вр. с т.2, предл. първо и второ, хипотеза първа ЗППЦК, заинтересовани лица са лица, които пряко и непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общо събрание на (публичното) дружеството, когато те притежават пряко и непряко поне 25 на сто от гласовете на общото събрание на юридическо лице, което е насрещна страна. Описаното по-горе квалифицира [фирма] като заинтересовано лице по смисъла на чл.114, ал.7, предл. пето и шесто, вр. т.2, предл. първо и второ, хипотеза първа ЗППЦК.

С цитираната сделка не се преминават прагове по чл.114, ал.1, т.1, б.,б“ ЗППЦК, но в случаите, при които са налице сделки извън посочените в ал.1 на чл.114 ЗППЦК и с участие на заинтересовано лице, се прилага чл.114, ал.2 ЗППЦК, какъвто е процесният случай. Поради това, с писмо изх. № 09-6-32/23.04.2021 г., от [фирма] са поискани акционерните книги на [фирма], [фирма] и [фирма], от които да се установят акционерите в [фирма] и [фирма] към датата на вземане на решение от УС на [фирма] (25.06.2020г.) за сключване на договора за кредит на 23.07.2020г. От акционерните книги на трите дружества (представени с писмо вх. № 09-6-32/27.04.2021 г.) е установено, че към 25.06.2020 г. няма промяна в акционерната структура на [фирма], [фирма] и [фирма], поради което [фирма] е било заинтересовано лице и към вземането на решение на 25.06.2020 г. от УС на [фирма] за сключване на договора за кредит е [фирма] на 23.07.2021 г. Предвид разпоредбата на чл.116б, ал.3, т.2 ЗППЦК, срокът, до изтичането на който членовете на УС е следвало да изпълнят задължението си да представят в КФН протокола, обективиращ овластителното решение по чл.114, ал.2 ЗППЦК, започнал да тече от проведеното на 25.06.2020 г. заседание на УС на [фирма], е изтекъл на 01.07.2020 г.

С непредставянето на посочения протокол на КФН в законоустановения срок Л. Т. Ч., в качеството си на член на УС на [фирма], е извършил нарушение на разпоредбата на чл.116б, ал.3, т.2 ЗППЦК, считано от 02.07.2020 г., за което срещу него е съставен АУАН № Р-06-431/25.05.2021г. и въз основа на него издадено процесното НП.

За да потвърди НП, въззивната инстанция е обусловила изводи, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Възражението за допуснато нарушение на срока по чл.34. ал.1 ЗАНН е прието за неоснователно, тъй като този срок не би могъл да започне да тече преди постъпването на релевантната информация на 27.04.2021г. с писмо от [фирма] - акционерните книги на [фирма], [фирма] и [фирма], от които да се установят акционерите в [фирма] и [фирма] към датата на вземане на решение от УС на [фирма] на 25.06.2020 г. за сключване на договора за кредит на 23.07.2020 г. По приложението на материалния закон съдът е приел, че в хода на съдебното следствие е установено, че П. К. Н., в качеството си на член на Управителния съвет на [фирма], не е изпълнил задължението си по чл.116б, ал.3. т.2 вр. чл.114, ал.2 ЗППЦК, а именно - да представи на КФН протокола от заседанието на [фирма], проведено на 25.06.2020г., обективиращ взето овластително решение по чл.114. ал.2 ЗППЦК в срок от 4 работни дни, т.е. в срок до 01.07.2020 г.

Решението е правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, вр.чл.218, ал.2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, длъжимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

По същество в касационната жалба не са релевирани конкретни пороци на решението, а е изразено несъгласие с изводите на съда. Възраженията, изложени в касационната жалба преповтарят възраженията, изложени във въззивната жалба, които съдът е обсъдил и отхвърлил аргументирано. Изводите му се споделят изцяло от настоящия

състав на касационната инстанция.

Отговорността на касатора е ангажирана за нарушение на чл.116б, ал.3, т.2 вр. чл.114, ал.2 ЗППЦК. Първата разпоредба предвижда, че членовете на управителния орган на публичното дружество са длъжни да представят в комисията протокола от заседанието на управителния орган на публичното дружество, обективиращ овластителните решения по чл.114, ал.2 и 3, в срок 4 работни дни от датата на провеждане на заседанието. Според чл.114, ал.2 ЗППЦК сделките на публично дружество с участие на заинтересовани лица, извън посочените в ал.1, подлежат на предварително одобрение от управителния орган на публичното дружество.

От доказателствата по делото е установено, че на 25.06.2020 г. е проведено заседание на Управителния съвет на [фирма], като на това заседание е прието решение за сключване на договор за банков кредит и са упълномощени изпълнителните директори да договорят условията по договора. По естеството си посоченото решение е овластително решение, което не попада сред изброените в ал.1. Установено е също така, че сделката е с участие на заинтересовано лице. Предвид това за всеки един от членовете на управителния орган е възникнало задължението по чл.116б, ал.3, т.2 ЗППЦК. Безспорно е установено също така, че това задължение не е изпълнено от касатора. Предвид това същият е осъществил вмененото му нарушение и съответно законосъобразно е ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Административнонаказателното производство е образувано законосъобразно, вкл. при спазване на сроковете, регламентирани в чл.34 ЗАНН. Съответен на доказателствата по делото е изводът на съда, че всички факти и обстоятелства по извършване на нарушението и самоличността на нарушителя са станали известни на АНО на 27.04.2021г. и тримесечният срок за образуване на административно-наказателното производство със съставяне на АУАН е започнал да тече от тази дата. Съставянето на АУАН на 25.05.2021г. е в рамките на този 3-месечен срок, поради което възражението на касатора е неоснователно.

Произнасянето на АНО в срок по-дълъг от едномесечния, регламентиран в чл.52, ал.1 ЗАНН, не опорочава производството, нито влияе върху законосъобразността на НП, както е посочил районният съд и както касационната инстанция се е произнасяла многократно. Този срок има инструктивен характер и не преклудира правото на АНО да се произнесе по преписката.

Неоснователно е и възражението за ненадлежно връчване на АУАН на нарушителя. Решаващият съд е изложил достатъчно мотиви в тази насока, като следва да се посочи само, че връчването е извършено надлежно – на лице с представителна власт, съгласно приложеното по преписката пълномощно за С. Г., упълномощена от касатора да го представлява, в качеството му на изпълнителен директор и член на управителния съвет на [фирма].

Предложената от СРС аргументация е съответна на фактическите установявания по делото и отговаря на възраженията на жалбоподателя. Касационната инстанция намира за ненужно да я преповтаря, като на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение.

По изложените съображения, оспореното решение се оставя в сила.

Предвид изхода на спора, предмет делото, правото на разноси е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Предвид фактическата и правна сложност на делото, проведеното едно съдебно заседание, обема и качеството на реално

предложената от процесуалния представител на ответника защита, искането за определяне на юрисконсултско възнаграждение над минималния размер е изцяло лишено от основание. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева- чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №859 от 10.03.2022 г., постановено по н.а.х. дело № 20211110217186/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Л. Т. Ч. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Комисията за финансов надзор - [населено място] сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, разноски за касационното производство.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ:1.